

POSTANOWIENIE

Dnia 17 października 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Gdańsku III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Michał Bober (spr.)

SSA Aleksandra Urban

SSA Grażyna Horbulewicz

po rozpoznaniu w dniu 17 października 2013 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania M. L.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w G.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową

na skutek zażalenia M. L.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Gdańsku VII Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 16 sierpnia 2013 r. w sprawie VII U 1047/13,

postanawia:

oddalić zażalenie

UZASADNIENIE

M. L. odwołał się od decyzji organu rentowego odmawiającej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, jednak kolejną decyzją z dnia 22 lipca 2013 r. pozwany wznowił wypłatę renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową od dnia 01 czerwca 2013 r., tj. od miesiąca, w którym wstrzymano wypłatę świadczenia w zbiegu z emeryturą.

Postanowieniem z dnia 16 sierpnia 2013 r. w sprawie VII U 1047/13 Sąd Okręgowy w Gdańsku VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych umorzył postępowanie na mocy art. 477¹³ k.p.c. wskazując, że organ rentowy wydał decyzję uwzględniającą w całości żądanie wnioskodawcy

Na powyższe postanowienie zażalenie wniósł M. L. zarzucając temu orzeczeniu nieścisłość i brak całościowego zapoznania się z dokumentacją medyczną. W uzasadnieniu zażalenia skarżący wskazał, że wypłacana renta związana jest z częściową niezdolnością do pracy w związku z narządkiem wzroku, a nie jak sugeruje decyzja ZUS z zespołem rowka nerwu łokciowego.

W ocenie wnioskodawcy Sąd I instancji umarzając postępowanie prowadzone w przedmiotowej sprawie oparł się na decyzji, która bezpośrednio tego postępowania nie dotyczy, ponieważ przedmiotem tego postępowania są kwestie

dotyczące niezdolności ubezpieczonego do pracy wywołanej chorobą zawodową obwodowego układu nerwowego, a nie narządu wzroku.

W konkluzji zażalenia skarżący wnosił o:

- 1) uchylenie w całości postanowienia o umorzeniu postępowania,
- 2) rozpoznanie sprawy przez Sąd Okręgowy w Gdańsku,
- 3) przeprowadzenie dowodu określonego w postanowieniu tego Sądu z dnia 05 czerwca 2013 roku w przedmiocie dopuszczenia dowodu z opinii biegłych sądowych na okoliczność, czy stan zdrowia strony wskazuje, że jest ona nadal po dniu 31 maja 2013 r. całkowicie lub częściowo niezdolna do pracy zarobkowej z powodu istotnego naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie M. L., jako niezasadne nie zasługuje na uwzględnienie i podlega oddaleniu.

Istota sporu w niniejszej sprawie koncentruje się na kwestii, czy zachodzą, wynikające z treści art. 477¹³ k.p.c. przesłanki do umorzenia postępowania.

Zgodnie z przepisami art. 477¹³ k.p.c. zmiana przez organ rentowy zaskarżonej decyzji przed rozstrzygnięciem sprawy przez sąd – przez wydanie decyzji uwzględniającej w całości lub w części żądanie strony – powoduje umorzenie postępowania w całości lub w części, poza tym zmiana lub wykonanie decyzji nie ma wpływu na bieg sprawy.

Treść decyzji, od której wniesiono odwołanie wyznacza przedmiot i zakres rozpoznania oraz orzeczenia sądu. Zakres rozpoznania sądu determinuje również treść odwołania, z tym jednakże zastrzeżeniem, że mieścić się musi w sferze objętej rozstrzygnięciem zawartym w sentencji zaskarżonej decyzji, co oznacza, że w odwołaniu nie można domagać się rozpoznania przez sąd tego, co wykracza poza przedmiot i zakres decyzji (por. postanowienia S.N.: z dnia 26 stycznia 2012 r. w sprawie I UK 310/11, publik. LEX nr 1215418 i z dnia 02 marca 2011 r. w sprawie II UZ 1/11, publik. LEX nr 844747).

Zaskarżoną decyzją z dnia 27 marca 2013 r. (k. 72 akt ZUS t. III) organ rentowy odmówił przywrócenia M. L. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową z uwagi na brak niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową.

Zgłoszone w odwołaniu od powyższej decyzji żądanie skarżącego dotyczy zatem stwierdzenia, że ubezpieczony jest po dniu 31 maja 2013 r. nadal niezdolny do pracy w związku z chorobą zawodową, a w konsekwencji zachodzą przesłanki z art. 17 ust. 4 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2009 r. Nr 167, poz. 1322 ze zm.), do przywrócenia mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową.

Ponieważ w toku postępowania sądowo-odwoławczego w niniejszej sprawie organ rentowy wydał decyzję przywracającą M. L. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową, wobec tego prawidłowe jest przyjęcie przez Sąd Okręgowy, że powyższa decyzja uwzględnia w całości żądanie skarżącego zgłoszone w odwołaniu od decyzji z dnia 27 marca 2013 r. Dla samego li tylko prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową nie ma natomiast żadnego znaczenia, która z chorób zawodowych czyni wnioskodawcę osobą częściowo niezdolną do pracy. Gdyby wnioskodawca opierał swoje zażalenie na przekonaniu, że w związku z inną chorobą uznaną za chorobę zawodową jego niezdolność jest dalej idąca (tzn. całkowita) tudzież rokowania poprawy stanu zdrowia są z tego tytułu gorsze tzn. powinny skutkować dłuższym czasokresem, na jaki powinna być przyznana renta wówczas mimo zmiany decyzji nie można by mówić o uwzględnieniu żądania wnioskodawcy w całości a co najwyżej w części. Takich zarzutów wnioskodawca jednak nie podnosił ograniczając

się wyłącznie do samego eksponowania innego schorzenia, jako tego, które winno skutkować przyznaniem prawa do renty.

Wobec powyższego za bezzasadny uznać należy, wynikający z treści zażaleniu, zarzut skarżącego naruszenia prawa procesowego tj. art. 477 (13) k.p.c. poprzez jego zastosowanie.

Mając na względzie powyższe, Sąd Apelacyjny na mocy art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 1 i 2 k.p.c. orzekł, jak we wstępie.